

[Statsministeren.]

har været efterlyst i årevis af folketingets medlemmer, nemlig om en fysisk planlægning, også er realiseret.

Det er også nødvendigt at understrege, at de besparelser, der er gennemført, meget ofte er gennemført med bred tilslutning. Man kan sige: ja vel, det er fordi man syntes, at det var rigtigt at spare på disse områder. Men man ønskede endnu mere. Realiteten er, at besparelserne på dette område er gennemført med meget bred enighed.

Derefter vil jeg gerne gøre nogle bemærkninger om det begreb, der hedder lovgivningsstop eller lovpause. Jeg skal ikke afvise, at der kan være behov for at nedsætte tempoet i lovgivningsarbejdet, så vi bedre kan opnå den planlægning og den bedre forberedelse, som selvfølgelig er ønskelig. Men hvis vi havde realiseret det tidligere, havde vi ikke fået en forsvarsordning. Så havde vi ikke fået tjenestetiden nedsat, og jeg går ud fra, at de radikale og hr. Hilmar Baunsgaard er vældig glade for, at vi gjorde det. Jeg mener i det hele taget, at en lang række lovgivningsanliggender, som alle syntes at være ganske tilfreds med, ville, hvis ideen om lovpause konsekvent var blevet ført igennem, ikke være blevet realiseret.

Jeg vil endnu en gang dementere den påstand, som man så ofte hører, at regeringen ikke kan eller vil samarbejde med andre end SF. Jeg vil gerne tilføje, at denne folketings-samling beviser, at vi, når vi kan finde fornuftige og rimelige løsninger, som er på linje eller bare nogenlunde på linje med socialdemokratiets programpunkter, er villige til at lave løsninger uden socialistisk folkeparti. Jeg kan i den forbindelse sådan set takke de borgerlige partier, fordi vi ofte og på vigtige lovgivningsområder har været i den situation.

Påstanden om manglende samarbejdsvilje har vi også mødt med hensyn til en langsigtet boligløsning. Jeg mener, at de borgerlige partier valgte tre for mig at se lidt tilfældige hjørner af boligproblemet og stillede disse tre betingelser op som et ultimatum, der gjorde det helt umuligt at få realistiske forhandlinger i stand. Det er derved og kun derved, man har kunnet udsprede en forestilling om, at regeringen ikke ville en bred løsning. Vi ville den, men man blokerede den på et meget tidligt tidspunkt.

Den boligløsning, vi nu gennemfører, bygger i det store og hele på regeringens boligsynspunkter, og jeg vurderer den til at være både sagligt og socialt forsvarlig. Lad mig gentage: vi ved i regeringen — og vi påstår, at ingen i dette ting kan undrage sig et sådant medansvar — at en lovgivning på boligområdet ikke kan undgå at betyde forhøjelser for lejerne og for parcellhusejerne. Men det drejer sig om at gøre det dels for at øge proventet til staten, dels også for at lave en mere socialt afbalanceret ordning, og det mener jeg at vor ordning simpelt hen er.

Jeg vil til sidst gøre nogle bemærkninger til hr. Niels Helveg Petersen om økonomisk demokrati. Hr. Niels Helveg Petersen sagde oven i købet, at hvis regeringen ville genfremsætte sit forslag om økonomisk demokrati, var det — jeg tror, han brugte ordet en „krigserklæring“. Nu ved jeg ikke, om det er en krigserklæring, at en regering fremsætter et lovforslag til forhandling i folketinget. Jeg går ud fra, at det er dens parlamentariske ret. Ja, det er sådan set også en pligt, regeringen har, at fremsætte forslag i overensstemmelse med de synspunkter og ideer, som den og dets parti står for.

Men hr. Niels Helveg Petersen sagde, at især et uændret forslag ville være en krigserklæring. Regeringen er på nuværende tidspunkt mest tilbøjelig til at sige, at det rigtige vil være at genfremsætte sit forslag, men at hvis den stejle holdning kan blive afløst af forhandlinger, kan det resultere i, at vi i regeringen kan finde frem til ændringer, så vi får et ØD-forslag, som er acceptabelt, men som fastholder de væsentligste principper i vort forslag.

Når hr. Niels Helveg Petersen siger, at vi på forhånd skal love ikke at føre det igen i næste samling, må jeg sige, at det løfte kan jeg ikke give. En regering fremsætter et forslag, naturligvis med ønske om at få det gennemført. Det har nu været fremsat i denne samling, og det bliver genfremsat i næste. Det vil sige, at der vil være gode muligheder for at komme til bunds i problemerne. Jeg er i øvrigt enig i den opfattelse, at regeringens forslag om økonomisk demokrati og andre bestræbelser i retning af økonomisk demokrati kan virke i retning af større opsparing, og det er ikke